

til: „skal Regjeringen være be- myndiget til at meddele“.

ad § 4.

Ordet „gjælde“ i 6te Linie forandres til: „kunne indrømmes“.

Efter Ordet „Jernbaneanlægget“ i § 4 a. tilføies: „samt hvorvidt andre Staa- ten tilhørende Grundstykker kunne overlades Selskabet uden Bederlag“ og udgaaer derefter det sidste Punktum af § 4 a.

ad § 6.

Ordene: „i § 1 omhandlede“ forandres til: „i Henhold til denne Lovs første Paragraph samme af Regjeringen tilstaaede“.

Paragrapherne 1 — 3 tilligemed det til § 1 hørende Ændringsforslag fattes først under Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, at der er nogen egentlig praktisk eller reel Forskel imellem det Resultat, der vil fremkomme efter de af mig forelagte Ændringsforslag, og det, som fremkommer efter det foreliggende Lovudkast. Desuagtet maa jeg særdeles bestemt holde paa, at Loven udkommer i den Form, som her fra Regjeringens Side er foreslaaet, hvilket jeg nu skal søge nærmere at godtgjøre. For det Første maa jeg bemærke, at Loven gaaer ud paa en meget betydelig Udvidelse af det Forlangende, der blev stillet i det forrige Thing. Da begjærede det Sjællandste Jernbaneselskab kun Concesssion indtil dette Aars Udgang, altsaa en Art Eneret indtil dette Aars Udgang, men nu begjærer det en Art Eneret indtil næste Aars Udgang og udelukker saaledes Concurrencen i over 1½ Aar; det vil gjøres til Herre over Baneanlægget i saa lang Tid. Det blev dengang denne Sag første Gang var til Behandling af det daværende Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagt, at naar de Vedkommende vilde gaae ind paa at forlange, at Regjeringen, for at

Sagen ikke skulde lide Ophold, til Bemyndigelse til at concedere denne Jernbane til Høvlensfornhelst, saa vilde han, og vistnok ogsaa hele Thinget, gaae ind derpaa. Derpaa vilde Forslagsstilleren ikke indlade sig, idet han, som ogsaa mange Andre her i Thinget, var for, at Bemyndigelsen burde gives netop i Forhold til det sjællandske Jernbaneselskab. Der anførtes forskjellige Grunde derfor, og jeg er nu ogsaa gaaet ind derpaa. Mit Forslag gaaer ud paa at søge Bemyndigelse for Regjeringen til at indrømme i disse 1½ Aar det sjællandske Jernbaneselskab Concesssionen. Regjeringen frasalder altsaa at faae Bemyndigelse til at indrømme Andre dette Foretagende. Dersom der da i denne Sommer kommer en Entrepreneur, som tilbød gode og antagelige Vilkaar, men kun vilde indlade sig med Regjeringen, og ikke med det sjællandske Jernbaneselskab, kan Regjeringen ikke modtage hans Tilbud. Jeg erkjender de Grunde, hvorfor man giver Selskabet et saadant Fortrin, idet man kun forlanger en Bemyndigelse for Regjeringen til at give dette Selskab Concesssion til Jernbanen. Dersom der skulde komme saadanne Tilbud, vil denne Lov imidlertid ikke være til Hinder for, at Regjeringen i en følgende Session kan foreslægge Rigsdagen Valget; thi der staaer ikke, at Regjeringen skal give, men at den er bemyndiget til at give Concesssion til Selskabet. Under Sagens forrige Behandling ud- talte jeg, at Regjeringen maatte være særdeles opfordret til at give dette Selskab Fortrinet, og det skal jeg gjerne gjentage, for at det ikke skal siges, at der fra Regjeringens Side vises Uvillie mod Selskabet. Jeg maa ogsaa bemærke, at, naar man vil eftersee den ærede Forslagsstilleres Foredrag under Sagens Forhandling i det opløste Folkething, vil det vise sig, at han 3 Gange har gjentaget — det vil findes i Folke- thingstidenden Sp. 2276, 2277 og 2282 —, at det kun kommer an paa, at Regjeringen faaer Bemyndigelse til at give Selskabet Con- cesssion til Jernbaneanlægget, idet han har frem- hævet, at Regjeringen ikke kan give de Rettig- heder, hvorom der handles, uden ved Lov, og at en provisorisk Lov i et saadant Tilfælde ikke med Nytte kan udstedes. Dersom dette